

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

120.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 8 lutego 1926 r.

o zniesieniu gmin: Trzebinia Miasto i Trzebinia Wieś w powiecie chrzanowskim w województwie krakowskim i utworzeniu z ich terytorjum gminy „Trzebinia” w tymże powiecie i województwie.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminy: Trzebinia Miasto i Trzebinia Wieś w powiecie chrzanowskim w województwie krakowskim, rządzące się ustawą gminną z dn. 12 sierpnia 1866 r. (Dz. U. Kraj. № 19), znosi się i w granicach połączonych terytorjów obu tych gmin tworzy nową gminę o nazwie „Trzebinia”.

Nowoutworzoną gminę Trzebinia obowiązuje ustawa gminna z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. U. Kraj. № 19).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1926 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

121.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 8 lutego 1926 r.

o wykonaniu art. 8 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dn. 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na podstawie art. 8 i 9 ustawy z dn. 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 804) zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom, wstępującym na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w myśl obowiązującej w tychże województwach niemieckiej ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ustaw Rzeszy Niem. str. 989), a posiadających prawa ubezpieczeniowe, nabyte na podstawie austriackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów

w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z r. 1907 № 1) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. U. P. № 138), ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 370) i ustawą z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89 poz. 803), a obowiązującej na ziemiach województwa krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego; tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego—i naodwrot, będą dotychczasowe prawa zaliczone do dalszego ubezpieczenia według zasad, określonych w §§ 2 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Jeżeli dotychczasowe prawa ubezpieczeniowe opierają się na przebytem okresie wyczekiwania, w takim razie zalicza się je w całości i powiększa się o $\frac{1}{8}$ premji za dalsze ubezpieczenie.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania do osób, które były ubezpieczone w zakładach zastępczych, działających na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej.

§ 3. Za całość świadczeń, należnych osobie ubezpieczonej odpowiada ostatni zakład ubezpieczający. Zakład ten ma prawo regresu do zakładu, w którym dana osoba była poprzednio ubezpieczona—do wysokości świadczeń, należnych z tytułu ubezpieczenia przebytego w poprzednim zakładzie, o ile idzie o osoby uprawnione, posiadające warunki ust. 1 § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. We wszelkich wypadkach, nieobjętych ust. 1 § 2 niniejszego rozporządzenia, należy się nowemu zakładowi ubezpieczeniowemu rezerwa premjowa za czas ubezpieczenia danej osoby w poprzednim zakładzie.

Rezerwa ta będzie użyta na zakupno odpowiedniej ilości miesięcy składowych w nowym zakładzie w myśl § 68 ustawy austr. z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej wzgl. § 395 ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, bez ograniczeń, przewidzianych w tym paragrafie.

Dla danej osoby staje się w tym wypadku obowiązującym ten okres wyczekiwania, jaki jest przyjęty w ustawie, stosowanej przez ostatni zakład ubezpieczeniowy.

O ile jednak osoba ubezpieczona przebyła okres wyczekiwania w zakładzie zastępczym należy uważać w myśl ustawy niemieckiej okres ten za przebyty, nawet gdyby przekazana rezerwa nie wystarczała na odpowiednie skrócenie czasu wyczekiwania.

§ 5. W razie objęcia zajęcia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, przez osobę, zwolnioną poprzednio od obowiązku ubezpieczenia na podstawie § 2 p. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej, nowy zakład ubezpieczeniowy (w województwie poznańskim i pomorskim) zalicza danej osobie za poprzedni